

Selv om definisjonen, ut fra utformingen av midtdelen, ved første øyekast kan virke å være deskriptiv, så er den ikke det. Dette er en regelgivende definisjon fordi den må leses som en definisjon som uttrykker en oppfordring eller et krav om hvordan et bestemt uttrykk, «kulturvirksomhet», skal forstås i en bestemt sammenheng, nemlig den som er omfattet av kulturloven. I den loven skal vi altså mene noe helt bestemt med dette uttrykket. Den er også et svar på spørsmålet hvordan Tajik mener vi bør definere «norsk kultur».

På samme måte som vi kan skrive alle bruksmåtebeskrivende definisjoner på en standardform, kan vi gjøre dette med regelgivende definisjoner. De må da klart formuleres som en definisjon som uttrykker at et uttrykk skal ha en bestemt betydning i en bestemt sammenheng:

«[definiendum]» skal i [en bestemt sammenheng] bety
«[definiens]»

Regelgivende definisjoner har tre ledd: definiendum, som er det definerte uttrykket («norsk kultur», «fattigdom»), en midtdel som nå slår fast hvilken sammenheng definisjonen skal brukes i, og definiens, som angir den aktuelle betydningen til det som defineres. Også her markeres første og siste ledd med anførselstegn. Merk at det ikke er nok at vi slår fast at uttrykket skal brukes på en bestemt måte, vi må også knytte dette til en konkret sammenheng. Det er for eksempel stor forskjell på hva som vil være en god definisjon av «kultur» når sammenhengen er en politisk diskusjon om hva norsk kultur skal forstås som i 2014, og en diskusjon av kultur i sammenheng med jordbruk og kulturlandskap.

Tilsvarende vil følgende to definisjoner av «fattig» begge være hensiktsmessige, men normalt brukes innenfor to helt ulike sammenhenger: